

Nr. 189. Follethingets Forhandlinger. 2969. 2den Beh. af Finantsløvf. f. Finantsaaret 1867-71. Den høitærede Minister har yttret sig meget stærkt mod Uendningsforslagene under Nr. 23, 24 og 25, men hvad det vigtigste af dem, nemlig det under Nr. 23, angaar, oplyste jeg, da jeg forrige Gang havde Ordet, at den Sum, som Udvalget er villigt til at indstille til Thingets Bevilling ikke er lavere, end hvad der gjennemsnitlig i Løbet af de 4 Finantsaar fra 1867—71 har været bevilget. Naar man altsaa hidtil har kunnet komme ud af det med den Sum, er det bort fra, at det ogsaa vil være Ministeriet muligt i det kommende Finantsaar at komme ud af det med en lignende Sum. Tillige maa jeg dog bemærke, at fordi vi i Betænkningen under Nr. 29 have udtalt, at et af vore Motiver til at foreslaa denne Nedsættelse af 10,000 Rd. er det, at det er forekommet os, at det var en meget stor Sum, over 89,000 Rd., der var beregnet at skulle medgaa til Udrustning og Dplægning, saa kan der ikke deraf sluttes, at vi eller i alt Fald Flertallet af os have det Mindste at indvende imod den Udrustningsplan, som Regjeringen har lagt; men det er vor Tro, at der ogsaa paa denne Konto, selv naar Skibene med al Dmhu udrustes og Oplægges, kan ske nogen Indskrænkning i Udgifterne, en Udtalelse, som Finantsudvalget flere Gange er kommet med, og som altsaa egentlig kun er en Gjentagelse. Egeverfor det ærede Mindretal, der har stillet Forslaget under Nr. 26 om at nedsætte Udrustningskontoen med 40,000 Rd., maa Flertallet holde paa, at en saadan Nedsættelse vilde forhindre Regjeringen i at øve det Mandskab, som i Slaadeargansationsloven er bestemt at skulle øves hvert Aar, og jeg kan i alt Fald for mit Bedkommende paa ingen Maade indrømme, hvad den ærede Ordfører for Mindretallet udtalte, at den Dvælse, som Mandskabet fik, naar der udrustedes flere mindre Skibe i Stedet for færre større, skulde være mindre god. Hvad Esbjerg Havn angaar, da maa jeg opfordre alle Bemærke her i Thinget af dette Havnearlæg til ikke at følge Udvalgets Min-

53de Møde. Vedentlig Samling, 1871. fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 2970. dretal, men at stemme med Flertallet. Vi ere her i Thinget gaaede ind paa at bevilge betydelige Summer til denne Havn, og det vilde da forekomme mig mærkeligt, om man nu vilde foretage en Nedsættelse paa en mindre Udgift, en Nedsættelse, som ikke i Sandhed vilde være en Besparelse, men kun høit regnet et Aars Udsættelse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Tuxen) har besvaret den høitærede Ministers Bemærkninger til Udvalgets Udtalelse i Betænkningens Nr. 37, og jeg skal henholde mig til, hvad han har sagt.

Madsen: Den høitærede Minister udtalte i Ualedning af Uendningsforslaget under Nr. 26, at man maatte øve Mandskabet i de Skibe, som man i paakommende Tilfælde kunde komme til at bruge. Dette har Mindretallet ogsaa haft til Hensigt, men dog have vi troet, at de større Skibe, som f. Ex. „Danmark“ og „Peder Skram“, ogsaa maatte være saadanne Skibe, som vi i paakommende Tilfælde kunde komme til at bruge, og det var denne Tanke, Mindretallet gik ud fra, at man ikke et Aar skulde bruge alle de mindre Skibe, som vi havde, til Dvælse, og saa et andet Aar alle de store; thi jeg udtalte allerede forrige Gang, at ved at have et stort Skib ude aarlig kunde man lade det være ude Aaret rundt og derved benytte to Sæt Mandskab og saaledes spare betydeligt paa de første Udrustningsudgifter og ved Dplægningen. Hvorvidt den ærede Ordfører har Ret i, at Mandskabet øves ligesaa godt i de smaa Skibe som i de store, kan nu være et Punkt, som det kan være meget vanskeligt at bedømme, men den høitærede Marineminister sagde rigtignok, at det var nødvendigt at have de smaa Skibe ude for Officerernes Forberedelses Skyld. Mindretallet har ikke ubeløst Møjligheden heraf, thi det vil bevilge Udgifterne til Udrustning af „Lindormen“, „Gorm“ og „Esbern Snare“. Den høitærede Marineminister sagde endvidere, at det var nød-